

El president del Col·legi de Metges i un vocal de la delegació del Consell del Treball, demés del president l'Illm. Sr. Inspector provincial de Sanitat.

De l'actuació d'aquests darrers, en bona lògica, no cal dubtar-ne.

Constituïda d'aquesta forma la Comissaria, so-lament queden dues incògnites: els socis i les Associacions (Mútues i Cooperatives).

Crec amb fonament de causa que el represen-tant dels socis es convencerà aviat que, per a tenir bo i molt, cal pagar més del que fins avui es ve pagant a Barcelona. I, si més no, els passarà el que passa als nois, que, després d'una rabieta, agafen el que abans no volien. A l'individu, soci, li serà més econòmic l'estar assegurat que el lluitar sol en cas de malalties.

A més a més, partint de la quota mínima única li serà més avantatjós continuar en la mateixa so-cietat que ingressar de nou a una altra que paga-rà igual i perdrà drets adquirits.

Una vegada convençut d'això, crec que real-ment quedarà a l'espectativa.

Queden tan sols els interessos de les associacions mútues i d'assegurances enfront dels interessos mèdico-farmacèutics.

El cas de Barcelona

Es possible d'orientar-se per endavant del que pot succeir a la Comissaria de Barcelona?

Per tot aquell que per primera vegada estudii aquest problema, crec que no.

I m'imagino que avui deu cridar l'atenció de tota la població facultativa sanitària de Barce-lona.

Per aquells que de temps ens preocupen aques-tes qüestions, ho crec fàcil.

El cas de Barcelona no és el cas de Madrid

Un dels motius més poderosos, per a no dir quasi l'únic, que ha induït als poders públics a crear les Comissaries, ha estat el següent: l'increment enorme de les Entitats de *médico, botica y entierro* de Madrid, i el malament assistit que era el soci i el pitjor pagats que eren el metge i el farmacèutic.

Però el cas de Madrid no és el cas de Barcelo-na. En això, com en altres coses, anem a l'inversa: Madrid i Barcelona. Si allí hi ha burocràcia, aquí

priva l'industrialisme. Si allí hi ha *Sociedades de médico-botica y entierro*, aquí priven les societats de socors en metàl·lic en cas de malaltia; a Madrid apenes si existeixen les Societats de Socorsos Mu-tus, aquí apenes hi ha Companyies dedicades sols i exclusivament a la prestació de serveis facultati-us. Es per això que aquí els interessos seran def-ensats per diversos grups d'entitats, o, dit d'altra manera, si a Madrid les companyies d'asseguran-ces es posaran enfront dels interessos facultatius, a Barcelona els interessos de la classe nostra es trobaran enfrontats per les associacions mutualis-tes.

El perill està en les Mutualitats

Molt abans del R. D. indicat (12 gener, 1926), a la revista de Madrid "La Medicina Ibera", de data 11 d'abril de 1925, deia jo en un article titulat "El problema médico en el seguro en casos de enfermedad", que a Catalunya qui prestava el servei mèdic en gran escala eren les Mutualitats, i no les Companyies d'Assegurances, i que, si no es posava un frè a les Mutualitats, ben aviat les d'Assegurances seguirien igual camí i la classe nostra estaria totalment perduda.

Afortunadament les companyies d'Asseguran-ces no tenen grans interessos creats en aquest sentit i jo, com a representant d'elles en el sí de la Comissaria, puc garantir que, en general, no han organitzat el servei mèdic farmacèutic i, per tant, els és el mateix fer sota unes normes o al-tres les que ho facin d'aquí en endavant.

Queda ben definit que, per part de les Com-panyies asseguradores o empreses mercantils, com les anomena el R. D., no tenint interessos creats, no tenen per què anar contra la classe facultati-va. i, en tot cas, si la Comissaria dóna una igualtat absoluta de quota i de pagaments, crearan llurs interessos o els modificaran segons les normes que se'ls senyalin.

No així les Mutualitats, que és ben palesa llur importància en aquest sentit i la quantiosa riquesa acumulada, que els obligarà a una lluita formi-dable, de la que ja hi ha senyals.

Fa pocs dies el Director de *La Mutualidad Obrera*, de Madrid, va donar una conferència en aquella capital en la que protestava de que a les mutualitats se'ls posessin traves, obligant-les a certes condicions.

Cas paradoxal, a Madrid on les mutualitats són poques, les companyies d'assegurances priven.